İŞ-EKMEK-HÜRRİYET MÜCADELEMİZDE

Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE — FİYATI: 100 KRŞ — YIL: 1 — SAYI: 5

● İŞÇİ HABERLERİ, GREVLER, DİRENİŞLER, İŞÇİ SINIFIMIZ İÇİN BİRER MÜCADELE VE BİLİNÇLENME OKULU OLUYOR.

● İŞÇİ SINIFIMIZ, REFERANDUM HAKKI İÇİN, İŞTEN ÇIKARILAN ARKADAŞLARI İÇİN MÜCADELE EDİYOR.

● İŞÇİ SINIFIMIZ, EKMEK KAVGASINI «SÖMÜRÜYE DUR DEME» KAVGASIYLA BİRLEŞTİRME YOLUNDA.

direnişler çığ gibi

MÜCADELEMİZ SÖMÜRÜ DÜZENİNE KARŞIDIR

TÜRKİYE'NİN DÖRT BİR YANINDA YÜKSELEN İŞÇİ SINIFININ SAĞ YUMRUĞUNA, GÜCÜNE, BİLİNCİNE SELAM

Samsun'dan İzmir'e, Bursa'dan Gaziantep'e, Sivas'tan İstanbul'a, Zonguldak'dan Ankara'ya kadar Türkiye'nin dört bir yanından grev ve direniş sesleri geliyor. Fabrikalarda, atölyelerde, şantiyelerde, işyerlerinde işçi sınıfımız yiğit ve kararlı bir mücadele sürdürüyor.

Dün, sıkıyönetimin sürdüğü illerde ordıarını sıkıyönetime dayayan patronlar, işçilerin özgürce sendikalaşma, sarı sendika ağını parçalama, referandum hakkını elde etme ve nak alma mücadelesini boğmaya çalışırken, işçiler «DİRENECEĞİZ» diye haykırıyorlardı hep bir ağızdan. Ve Altaş'ta, Elka'da, Presiz'de, Gamak'da, Sungurlar'da, Orko'da, Tekstil fabrikalarında, daha yüzlerce işyerinde, işçiler bir gerçeğin çok iyi farkına varmaya başlıyorlardı: Karşılarında tek tek patronlar değil, grevlerini yasaklayan sıkıyönetimlerle, grevcilere saldıran coplu - panzerli polisiyle, patronların eli silâhlı kiralık katilleriyle, komandolarıyla, sermaye partileriyle, bütün bir sermaye düzeni vardı.

Bugün, işçi sınıfımız, hak alma ve sendika seçme özgürlüğü mücadelesinde daha ileri adımlar atıyor. Bugün Türkiye'nin dört bir yanında yüzlerce işyerinde işçiler grev yapıyor, direniyor. Bu direnişler, bu yiğit mücadele artık sadece bir ücret mücadelesinden ibaret değil. Bu direnişlerin, grevlerin, mücadelenin hedefi sendika seçme özgürlüğünü kazanmak, referandum hakkını yasalara geçirtmek, sarı sendikalardan, patron sendikalarından kopup ilerici sendikalarda örgütlenmek ve mücadele sırasında, patronların işten attıkları işçi arkadaşlarının yeniden işe alınması...

Direnişler, grevler çığ gibi büyüyor. Patronların kokusu, telâşı artıyor. Polisi, komandosu ,kiralık katilleri yetmeyince, şimdi de sömürücülerin cephesi Milliyetçi Cephe daha sert tedbirler almanın yollarını deniyor. İşçi sınıfının uyanışı ve mücadele azmi, yerli - yabancı sömürücüler için tehlike canları çalıyor.

İşçi sınıfımız, demokratik özgürlükleri, ekonomik hakları için direniyor, mücadele ediyor. Bu mücadele sadece bir ekmeği iki ekmek yapma mücadelesi, yani ekonomik mücadele değildir. Bu sömürü düzeninde, patronlardan büyük fedakârlıklar bahasına koparılan küçük hak'ar, bir süre sonra etkisiz hale geliyor. Uzun grevlerin, mücadelelerin sonucu olan ücret zamlarıyla bir cebimize giren, yine bu sömürü düzeninin sonucu olan pahalılıkla öteki cebimizden, hem de fazlasıyla çıkıyor.

Grevler, direnişler, işçi sınıfı için birer okul oluyor. İşçi sınıfımıza haklarını söke söke almayı öğretiyor. Bir ekmeği iki ekmek yapma mücadelesinin, ekonomik ve sosyal haklar alma mücadelesinin çok önemli olduğunu, mutlaka yapılması gerektiğini, bu mücadele ile patronlara bir geri adım attırıldığını öğretiyor. Ama daha da önemlisi ekonomik mücadelenin tek başına **yetersizliğini** de öğretiyor. Ekonomik mücadelenin mutlaka demokratik ve siyasal haklar için mücadele ile birlikte verilmesi gereğini öğretiyor. Daha da önemlisi, tek tek işçilerin, tek tek işyerlerinin işçilerinin mücadelesinin, ancak bütün işçilerin ortak hedefli mücadelesi halinde birleştiği zaman yenilmez olacağını öğretiyor.

İşçi sınıfımız direniyor, mücadele ediyor. Gününbirlik mücadelesi, yakın hedefleri - ekonomik, demokratik haklar, sendika seçme özgürlüğü olsa da, asıl hedef işçi sınıfının ve emekçi halkın kendi iktidar çarkını kendi çevirmesidir. Yoksa sömürü düzeni için de alınan her hak geçici olur, yarın olur. Sömürü, baskı, zulüm sürer gider.

İşçi sınıfımız direnirken, her gecen gün, bu gerçeğin biraz daha bilincine varıyor. Biraz daha güçleniyor ve **kendi partisinde**, örgütlü siyasal mücadelenin gereğini, önemini, biraz daha iyi kavrıyor.

İşçi sınıfımız, ekmek kavgasının iktidar kavgasıyla bütünleşeceği günler için hazırlanıyor.

Biz kazanacağız

Direnişler çığ gibi büyürken, MC'nin çakmazı derinleşirken, İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın bilinçlenip örgütlenmesi üzerindeki baskılar da artıyor.

Baskılar, daha çok işçi sınıfının siyasal örgütlenmesi ve siyasal mücadelesi üzerinde yoğunlaşıyor. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve partililer üzerindeki baskılar son günlerde olağanüstü çoğaldı. Örgütlü mücadele vermeye çalışan diğer sosyalistler ve işçi sınıfı devrimcileri için de durum aynı. Bir yandan tutuklamalar, engellemeler, sıkıyönetimsiz sıkıyönetim getiren Devlet Güvenlik Mahkemeleri, öte yandan MHP li komandoların, faşist çetelerin işçilere, partililere, devrimcilere, sosyalistlere açık silâhlı saldırıları...

MC iktidarı, zulüm ve baskı özlemlerini, kendi paçasını kurtarmak için uygulama peşinde.

Baskılar, tehditler, zulüm önümüzdeki günlerde hele daha da yoğunlaşacak. Ama işçi sınıfımız ve emekçi halkımız uyandı ve mücadeleye atıldı bir kez.

Ve bu mücadeleyi mutlaka er geç, biz : İşçi sınıfı ve emekçiler kazanacak.

gerçek durum — DİRENİYORUZ ÇÜNKÜ HAKLIYIZ

İşçi sınıfı fabrikalarda, işyerlerinde, tarlalarda direniyor. Memurların, ücretlilerin, tüm emekçilerin tüm çalışanların, ekonomik, demokratik mücadelesi yükseliyor. Geçtiğimiz günlerde bu mücadele Türkiye'nin dört bir yanında daha bir yoğunlaştı. Direnişler grevleri, grevler yürüyüşleri, yürüyüşler toplantıları izledi. Emekçi halkımızın uyanışı, bilinçlenmesi kendini iyice gösterdi dosta düşmana karşı.

Emekçi halkın mücadelesi güçlenir de, sömürücüler, egemen güçler, yerli yabancı parababaları ve onların sözcüleri, temsilcileri dururlar mı? Onlar, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin bilinçlenmesinden, hele hele örgütlenmesinden ecelleri gibi korkarlar. Nitekim, işçi direnişlerinin yoğunlaşmasının, işçi sınıfımızın mücadelesinin yükselmesinin hemen ardından, MC'siyle patronu ve patron temsilcileriyle, sarı sendikacısıyla bu sömürü şebekesinin etekleri tutuştu. Gizli toplantılar yaptılar; demecler patlattılar; tahriklerden, teşviklerden söz ettiler; en ağır tedbirlerin alınacağını söylediler; tehdit ettiler kısaca.

Ama işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın mücadelesi durmadı, duymuyor.

Çünkü, eğer ortada tahrik varsa, eğer teşvik varsa, asıl tahrikçiler teşvikçiler, işçileri itiklerine kadar sömürenlerdir. İşçi sınıfımızın en demokratik hakkı olan sendika seçme özgürlüğünü tanımak istemeyenlerdir. Emekçi halkımıza açlığı, baskıyı, zulmü reva görenlerdir.

İşçi direnişlerinde işçiler üzerine kiralık katillerini onlar saldılar. Onlar işçilerin üzerine ateş açtırdılar. Onlar direnişleri satılık ajanları vasıtasıyla kırdırmak istediler. Onlar sarı sendikacıların sırtını okşayıp, cüzdanlarını şişirip, işçiyi bölmek istediler.

Bununla da yetinmediler, yetinmiyorlar. İşçi sınıfının örgütlerine, işçi sınıfının siyasal mücadelesine, bilinçli işçi önderlerine, Türkiye Sosyalist İşçi Partililere bütün sosyalistlere, yurtseverlere ,işçi sınıfının davasına inananlara karşı baskı ve zulüme giriştiler. Öteden beri devam ettirdikleri bu baskıları alabildiğine yoğunlaştırdılar.

Örnek mi? Gazetemiz GERÇEK'in sahibi iki aya yakın zamandan bu yana tutuklu. Sırf GERÇEK'te gerçekler yazılıyor diye. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin partimizin genel sekreteri de tutuklandı. İşçi sınıfının davasını savunan başka yayın organları üzerinde de aynı baskılar var. Daha birçok parti üyesi, birçok sosyalist ve işçi önderi zindanlarda bulunuyor. Yeni «tedbirler» düşünüldüğü de haber veriliyor bu sırada. Üstelik faşist saldırganlar, çeteler, gün geçmiyor ki işçilere, devrimcilere, sosyalistlere saldırmasınlar, yeni bir cinayet işlemesinler.

Patronlar ve onların sözcüleri, temsilcileri, borazanları, tüm örgütleri yeni baskılar düşünüyor, İşçi sınıfının ve emekçi halkın bilinçlenmesini engellemeye çalışıyorlar.

Ama bu mücadele, bu bilinçlenme dünyanın neresinde sonuna kadar engellenebilmiş de Türkiye'de engellensin.

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız, direniyor, mücadele veriyor. Bu mücadele tek tek işyerlerinin çok ötesinde, sömürü, baskı ve zulme karşı. İş - Ekmek - Hürriyet için mücadeledir.

Bu mücadele gitgide örgütlenecek ve sömürücülerin kar şasına tek bir yumruk gibi çıkacak olan milyonların, on milyonların ve bütün dünyada sömürünün halâ sürdüğü bütün ülkelerin işçilerinin mücadelesidir.

DİRENİYORUZ, ÇÜNKÜ GÜÇLÜYÜZ.
DİRENİYORUZ, ÇÜNKÜ HAKLIYIZ.
DİRENİYORUZ VE BİLİYORUZ Kİ YARININ BİZ KURACAGIZ.
DİRENİYORUZ VE BİLİYORUZ Kİ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ.

Yeni bir tatlı kâr alanı

● ULUSAL SAVAŞ SANAYİİ, YERLİ VE YABANCI PARABABALARININ YENİ BİR YAĞMA VE SÖMÜRÜ ALANIDIR.

Savaş sanayii kendi başına bir sanayii dalı değildir. Çeşitli sanayii dalları ile bir beraberlik, bütünlük içindedir. Bu yan sanayii dalları ise «Demir, çelik, alüminyum, kimya, makine, motor, elektronik ve optik (cam) tür. Gelişmiş ülkelerde bu yan sanayii dalları da gelişmiştir. Bu yan sanayii dalları gerekli üretimleri yaparlar, silâh fabrikalarının istedikleri her şeyi üretirler. Silâh üretimi yapan işletmeler sadece planlama ve montaj yapmaktadırlar.

TÜRKİYE'DE DURUM

Türkiye'de ise bu yan sanayii dediğimiz üretim dalları yeterince gelişmemiştir, hem de istenen kalitede mali üretecek durumları yoktur. Savaş araçlarının en önemli parçaları olan elektronik aygıtlar ve motor henüz Türkiye'de yapılamamaktadır. Ayrıca sanayileşme bir bütündür. Genelde sanayileşmemiş bir toplum nasıl olur da savaş sanayii kurar? Eğer kurarsa da ne ölçüde emperyalizmden, yabancı sermayeden bağımsızdır? Bunu düşünmek gerekir. Böyle bir durum ortaya çıkınca yabancı silâh tekellerine yarıyacaktır. Yapılacak fabrikalar birer montaj fabrikasından ileriye gitmiyecektir. Aynı şey bugün otomobil sanayiinde de görülmektedir. On yıl geçtiği halde hala otomobil sanayiimiz montaj sanayiiliğinden kurtulamamıştır, gerçek bir otomobil imalât sanayii haline dönüşememiştir. Dışa bağımlı montaj sanayii durumunu korumaktadır.

ÖZEL SEKTÖR NEDEN BU İŞE TALİP OLMAKTADIR?

Özel sektör sözcülerinin de belirttiği gibi, silâh alıcısı devlet olacaktır. Bu durumda müşteri hep hazır demektir. Devamlı alıcı devlet olduğu için bu sanayi dalının riski az olacak ve tatlı bir kâr sağlıyacaktır.

Uluslararası tekelci sermayenin ortağı durumundaki yerli tekelci sermaye, Kıbrıs meselesi ve ambargonun yarattığı ortamdan faydalanıp, savaş sanayiini bir oldu bittiye getirip kendi tatlı kârları peşindedir.

SAVAŞ SANAYİİ'NE YAPILAN YATIRIMLARIN FATURASINI KİM ÖDEYECEK?

Üretilecek silâhların alıcısı devlet olacak ve parasını da devlet ödeyecek. Devlet bütçesi kırk yamalı bohça halinde iken, her sene açık verirken bu harcamalarla daha da beter olacaktır. Bu durumda büyük ölçüde emekçi sınıf ve tabakaların sırtına yüklenecektir. Her gün artan hayat pahalılığı karşısında gittikçe ezilen emekçi sınıf ve tabakalar sonunda emekçi halkları birbirine kırdırtmaktan başka işe yaramayan bu silâhlanmanın da fatura rasını ödemek zorunda kalacaklardır.

SAVAŞ SANAYİİNE KARŞI SARI SENDİKALARIN TAVRI NEDİR?

Son günlerde birtakım sarı sendikacıların gazetelerde demeçleri çıkıyor; «Türk işçisi savaş sanayiimizin kurulmasında elinden geleni yapacaktır, üyelerimizden günde bir lira kesek ayda bir uçak alırız v.s. v.s.» Bir sürü kesintilerle işçi ücretleri zaten kuşa dönmüştür. Şimdi de bu savaş sanayii masrafları emekçilerin sırtından çıkarılmak istenmektedir. Sarı sendikalarda bu ise araç olmaktadır. Netücede bu işten silâh fabrikaları kurracak silâh tekelleri kârlı çıkacaklardır. Parababalarının yeni bir kâr sömürü alanı da savaş sanayii olacaktır. Buna karşılık işçilerin, emekçilerin bütün kârı bu silâhlarla savaş meydanlarında ölmek olacaktır.

Alıcı gözüyle BOSSA ne diyor

Türkiye'nin en kodaman parababaları geçtiğimiz günlerde İzmir'de toplandılar. Halkı açık sömürmekten utanmayanlar, nedense bu toplantılarını «gizli» yaptılar. Kimse de, 141. madde var, «gizli örgüt sünüz» demedi.

Parababaları zaman zaman toplantılar yapar; vatan, millet, Sakarya edebiyatı altında yağma ve soygun yollarını görüşüp tartışırlar. Ama bu defaki toplantı biraz daha farklıydı. Bu toplantıda belki de ilk defa, kendi içlerinden bir bölümün, hele İzmir ve Çukurova sermayesi denilen bölümlerin desteklediği MC iktidarına karşı, parababaları açıkça cephe aldılar. «Türkiye 50 yılın en büyük ticaret açığı ile karşı karşıya», «bu ihracat rejimi ile ancak muz ihraç edilir», «AET'e Türkiye tek taraflı tavizveriyor», «ekonomik durum çok kötü» dediler. Ve tahlil bu durumun kendi açılarından düzelmesi için bir sürü talepte bulundular. Yabancı ülkelere daha fazla bağlanmayı, dış borçlanmaya gidilmesini; tarım ürünleri taban fiyatlarının düşük tutulmasını; küçük ve orta sermayeye hayat hakkı tanınmamasını; kredilerin, teşviklerin küçük ve orta sermayeye verilmemesini, hep tekelcilerin kayırılmasını, vergi iadelerinin yükseltilmesini istediler.

Parababalarının MC'ye kırmalarının sebebi, kendilerine bütün bu tavizlerin istedikleri oranda verilmemiş olması ve asıl MC'nin işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini durdurmakta «başarısız» kalmasıydı. Parababalarının toplantısında, işçi sınıfının toplu sözleşmelerle sağladığı ücret artışı (hayat pahalılığının bu ücret artışlarını silip süpürdüğü hiç hesaba katılmadan) çok sert eleştirildi. Hayat pahalılığı karşısında perişan olan k[illegible] ürünlerinin yaşanabileceği yüksek taban fiyat politikasına çıktıldı. (Zaten benim arkasından, parababalarından ürken, büyük patronlar karşısında boynu bükük olan MC, pamuk taban fiyatlarını v.s., çok düşük ilân etti).

Bu toplantıyı Adana sermayesinin baş temsilcisi, Türkiye'nin en büyük parababalarından ve MC iktidara gelirken MC'yi destekleyen olan Sabancı boşkanlık etti. «Alıcı gözüyle Bossa»nın sahibi, MC'ye gözdağı verirken, parababalarının, kitlelerin mücadelesini durdurmakta ve büyük sermayenin tüm isteklerini yerine getirmekte başarısız gördükleri MC yerine, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini başka yollarla engellemeyi vaad eden CHP'ye de göz kırpıyordu. «İşte görüyorsun», parababaları, «isteklerimizi, sen yeri ne getirirsen seni destekleriz. Sen birim akıllı sözcümüz olmaya çalış. Solculara falan da fazla yüz verme. Şöyle bizim hizamıza gel iyi ce.»

Bu toplantıdan sonra, MC telâşa kapıldı. Demirel, herşeyin gülük gülistanlık olduğuna dair demeçler verdi. Parababalarına kırgınlığını belirtti. Ardından, alelacele parababalarının istedikleri bazı tedbirleri almaya çalıştı. ABD ile, yeni ilişkiler kurmaya, yeniden şirinlikler yapmaya, iş adamları ile birlikte ABD'ye resmi iyi niyet heyetleri göndermeye başladı.

Görülen o ki MC, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini bastırmaya ne kadar gayret ederse etsin, sömürü imkânlarını ne kadar artırmaya çalışırsa çalışsın, patronların aç gözleri doymuyor. Hele son günlerin direnişleri, grevleri, işçi hareketleri tuz biber ekti. Gerçekten de parababaları MC'de de umduklarını, umdukları oranda bulamadılar.

Sömürücüler kendi aralarında tepişdursun, işçi sınıfının ve emekçi halkın iş - ekmek - hürriyet mücadelesi güçlenerek sürüyor.

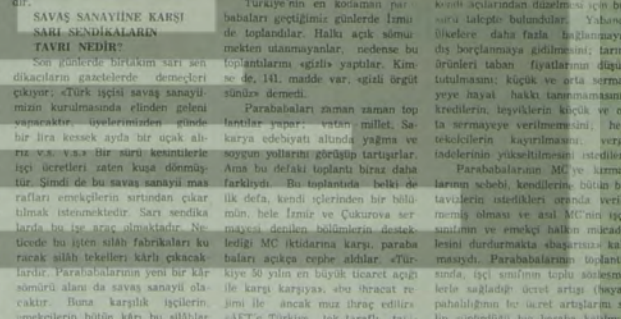

KÜÇÜKKÖY'DE ZULME VE SÖMÜRÜYE KARŞI ÇIKTIK

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Gaziosmanpaşa ilçesinin düzenlediği «Halkımız Üzerindeki Baskı ve Zulmü Protesto Miting ve Yürüyüşü» geçtiğimiz hafta yapıldı. Miting ve yürüyüşe TSİP üyelerinden başka Sungurlar, Pancar Motor, Beres, Trakya Cam, Murat Cam işçileri başta olmak üzere pek çok işçi katıldı. Miting meydanında üç bin devrimci baskıları ,zulmü, tokavtları protesta etti.

gerçeğin dili

GERÇEGİN DİLİ SUSTURULABİLİR Mİ?

Yukardaki fotoğraf, «Gerçeğin dili»nin susturulamayacağının resmidir.

GERÇEK gazetemizin sahibi ve eski sorumlu müdürü Tektaş Ağaoğlu arkadaşımız, kimilerinin hiç dayanamadığı GERÇEK'te gerçekleri yansıttığı için bütün bir sömürü düzenini ve onun çarklarının dişlilerinin «gazabına» uğratılmak istendi.

Tektaş Ağaoğlu, daha önce de haber verdiğimiz gibi, Gerçek'ten çıkan bazı yazılar yüzünden önce sıkıyönetim tarafından tutuklandı. Sonra sıkıyönetim sona erince dosyası Devlet Güvenlik Mahkemesine havale edildi. Devlet Güvenlik Mahkemesi de bu konuda kendini görevsiz saydı. Dosyaları normal mahkemeye iletti. Ama, Tektaş arkadaşımızın tutukluluğu kaldırılmadı. Kaldırılmadı, çünkü: baskı ve zulmün yoluyla gerçeklerin halkımızdan gizlenmeye devam edilebileceği sanılıyordu. Kaldırılmadı, çünkü: GERÇEK susturulabilir sanılıyordu.

KİTLE gazetesi eski yazışleri müdürü İlhan Eryılmaz arkadaşımız için de aynı yol, aynı yöntem uygulandı. O da şimdi Tektaş Ağaoğlu ile birlikte, yine kısa bir süre önce Tutuklanan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu ile birlikte, işçilerle emekçilerle, devrimcilerle, ilericilerle birlikte, hapishanede bulunuyor.

Tektaş Ağaoğlu ve İlhan Eryılmaz, mahkemeye, yukarda görüldüğü gibi birbirlerine kelepçelenip getirildiler. Oysa, her ikisi de «basın suçları» adı verilen maddelerden tutuklu bulunuyorlardı.

Ve basın suçlarında, sanıklara kelepçe vurulması hiç de alışılmış bir olay değildi. Ama vurdular. Kelepçeyi vurdular da, Gerçeği susturabildiler mi? Hayır. Tektaş arkadaşımızı, İlhan Arkadaşımızı, daha birçok başka arkadaşlarımızı tutukladılar da, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın mücadelesine ket vurabildiler mi? Hayır.

Dünyanın hiçbir yerinde, tarihin hiç bir döneminde, zulümle, baskıyla gerçeğin dilinin susturulduğu, kitlelerin mücadelesinin sonuna kadar engellenebildiği ve zulmün kazandığı görülmemiştir.

Türkiye'de, son dönemlerde, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın bilinçlenmesi, mücadelesi geliştikçe; egemen güçlerin, sömürücülerin baskılarının arttığını görüyoruz. Onlar işçi direnişlerini, işçilerin hak mücadelelerini zorla baskıyla engellemek istiyorlar. Direnişteki işçiler üzerine eli silâhlı paralı uşaklarının, faşist çetelerini, olmadı ajanlarını sürüyorlar. Polis, jandarma çağırıp, direnişleri kırmaya çalışıyorlar. İşçileri tutukluyor, işçilerin davasını savunanlar üzerine her türlü baskıyı, zulmü uyguluyorlar.

Egemen güçlerin, bu amaçla yapılmış, her türlü baskıya imkân veren kanunları var. Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve benzeri kuruluşlar var, ellerinde bütün bir devlet çarkı var. Ve onlar, bütün bunlarla örgütlüler.

Sömürüye «dur» demek için, baskı ve zulme «dur» demek için, işçi sınıfının ve emekçilerin de kendi ekonomik ve asıl siyasal örgütlerinde güçlüce örgütlenmeleri gerekir. O zaman, işçi sınıfının ve emekçi halkın örgütlü gücü karşısında eriyiverecektir.

GERÇEK bütün bunları söylemeyi devam edecek. Gerçeğin dili susturulamayacak.

Referandum için, işçilerin bi

Edirne'de de işçi sınıfı sarı sendikalara karşı müca

Edirne'de MENSA İplik fabrikasında 15 Ağustos'da direniş başladı. Patron alışmamıştı böyle işlere. Alışmamıştı işçi sınıfının bilinçlenip hakları için mücadele etmesine. Hele sendika seçme özgürlüğü, referandum da ne oluyordu? Jandarma saldı köylere, zorla toplatma ya çalıştı işçileri. Yine de tümüne işbaşı yaptıramadı.

Direniş beş gün sonra, büyük baskılar yüzünden sona erdirildi. Ama MENSA işçileri artık grev ve direniş okuluna girmişler, sınıflarının mücadelesi yolunda hızla ilerlemeye başlamışlardı. Sarı sendika ağını, Teksif - Patron işbirliğini yıkmaya kararlıydılar. MENSA'nın 450 işçisi yeni bir güne doğuyorlardı artık.

Bu direnişten bir süre önce, TSİP Edirne İl Örgütü şöyle seslenıyordu sen dikal hakları için mücadele eden tüm Edirne'li tekstil işçilerine:

İŞÇİ ARKADAŞ

Sen bugüne dek izlenen yanlış politikaların kurbanı oldun. Açlığa ve sefalete terkedilen bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldin. Daha küçük yaşlarda yaşam kavgasına girdin. Doğru dürüst eğitim görme olanağı bulamadın. Namusundan zerrece bırakmadın. Ama toplum içinde sana hep tepeden bakılar, hor gördüler. Alnının teriyle, yediğin ekmeğin hakkını fazlasıyle verdiğin fabrikada namussuzluğun her türlüsüyle, baskı ve zulümle karşı karşıya kaldın. Mensucat Santral'da 1150 kişi iken 900 kişi kaldın. Toplu sözleşme hakkından yararlanmamaları için işten atılarak kardeşlerine terkedilen bu arkadaşlarının hesabını soran çıkmadı. Baskı, sömürü, ise devam ediyor. Önce sabah kahvaltını kestiler, sonra da iş saatlerini kendi keyiflerince düzenleyerek seni işini kaybetme korkusundan başka bir şey düşünemeyecek, hakkını arayamayacak kadar yorgun ve gücsüz bırakmak istediler. Sabırlıydın. Ya işçiyerenin zorunluluğu ya da niteliğini bilmeyerek girdiğin Teksif Sendikasından medet umuyordun. O da boş çıktı. Teksif senin hakkını aramadığını, ekonomik çıkarlarını gözetmediğini, öz sendikan olmadığını, patron'la işbirliği yaparak bir kez daha ispatladı. Hatta sana karşı sürdürülen bu baskıları o da onaylıyor. Ama senin her zorbalığa karşı işçi sınıfından kaynaklanan bir gücün vardır. Yiğitçe mücadele yürütmesini de bilirsin. 6 Ağustos akşamı 1 saatlik küçük direnişinle bu mücadelenin bir işaretini, bu gücün bir örneğini ortaya koydun.

Kutlarız seni Mensucat Santralli arkadaş. Artık sen parababalarının bu fabrikayı Edirne'de, senin karnını doyurmu

BMC'de işçilerin birliği ve demokratik haklar için direniş birliği

İşçiler, İzmir'de BMC'de de sendika seçme özgürlüğü ve demokratik hakları için mücadele ettiler. Sömürüye karşı, baskıya karşı direndiler.

BMC'de işçiler, bir süre önce sarı Metal - İş'ten ayrılıp DİSK'e bağlı Maden - İş'e geçmişlerdi. İşçiler üzerindeki baskılar bundan sonra daha da yoğunlaştı. Patron işyerinde bildiri dağıttıklarını gerekçesiyle iki işçinin işine son verdi. O zaman BMC İşçileri tek bir yumruk oldular. İşten atılan arkadaşlarının işe alınması için üretimi durdurdular.

Patron pes etti. İşçilerle bir anlaşma imzaladı ve direniş yapan işçilerin hiçbirinin işten çıkarılmayacağına söz verdi. Ama patron sözü sökmedi. İşyerinden işçi çıkarmaya başladı.

İşten çıkarılan işçiler mücadeleyi bırakmadılar. BMC'de işbaşı yapıldı ama mücadele bitmedi.

İşten çıkarılan işçiler şöyle diyorlar:

«Kimlerdir, bu işten çıkarılan arkadaşlar?

Onlar: Tüm BMC işçilerinin iş garantisi sağlıyabilmek için mücadele bayrağını yükseltmiş,

Onlar: Bu yıl yükselecek olan asgari ücret farklarının Toplu Sözleşme Zamları dışında işçilere ödenmesini istiyen,

Onlar: Sarı sendikanın ve Patronun zulmüne boyun eğmeyen ve tüm BMC işçilerinin alın terinin karşılığını alabilmek için yiğitçe mücadele etmiş,

Ve Onlar: İŞÇİLERİN BİRLİĞİ VE TOPLU MÜCADELEDE BÜTÜN İŞÇİ ARKADAŞLARA ÖRNEK OLMUŞLARDIR.

Patron ve Sarı Sendika işbirliği ÖNCÜLAR'ı işten çıkarmakla tüm BMC işçilerinin haklarına saldırıyor.

BMC İşçileri

Kardeşler...

İşten çıkarılan arkadaşlarımızın haklı mücadelelerine sahip çıkalım. Patron ve Sarı Sendika işbirliğine karşı birleşelim.

GERÇEK GÜVENCEMİZ VE İŞ GARANTİMİZİN TEMİNATI SİZ İŞÇİ KARDEŞLERİMİZİN BİRLİĞİNDEDİR.

ZAFER İŞÇİ SINIFININDIR. YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ...»

DİSK BASIN DEVAM E

DİSK'e bağlı Basın İş Sendikası, E... varamayınca grev uygulamasına geçti. ... basın İşçileri bir şanlı grev daha başla... tumuna İşçi sınıfının cevabı işte böyle ...

Edebiyat Fakültesinin önü şimdi bi... pankartlar ve nöbet sırası geldiğinde ok... basın İşçileri.

Basın İş Sendikası Genel Başkanı B...

«Dekan'ın düşmanca tutumu yüzünd... maza girdi. Uyuşmazlıkları Çözüm Kurulu... lunun kararı da Dekan tarafından redde... üstüne üstlük bir de Amerika gezisine çı... bazılı işçilerinindir.»

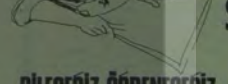

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

SINIF NEDİR? «ÖZEL M

Daha önceki yazılarda gorduk; İlk insanlar ortaklaşa üretiyor, ortaklaşa tüketiyorlardı. Bu üretim için kullandıkları aletlerin, araçların tümünün mülkiyeti de ortaklaşa idi. İşçi sınıfı biliminin dilyle söylersek ilkel komünal toplumda üretim ortaktı, hep birlikteydi ve üretim araçlarının mülkiyeti de ortaktı.

Gene hatırlayalım; İlkel komünal toplumun sınıflara bölünmemiş, insanın insanı sömürmesi nedir bilmeyen, özel mülkiyeti tanımayan insanı yine de güçlü değildi. Güçlü değildi: Tabiatın karşısında bugünün bir çocuğundan daha çaresizdi insanoğulları. Yakıcı güneşe, dondurucu soğuğa, sele, fırtınaya, kıtlığa, yıldırım düşmesine, av peşinde koşarken önlerine dikiliveren dipsiz uçurumlara vahşi hayvanlara nasıl karşı koyabileceklerini bilmiyorlardı. En önemlisi de çoğu zaman yarı aç yarı tok geziyorlar, hatta açlıktan topluca kırıldıkları oluyordu. Tabiat cetin, insanın bilgileri henüz çok güdüktü. Üretim av peşinde koşmaktan, bitki köklerini, yabani meyveleri toplamaktan öte değildi. Alet dediğin de sivri taşlar, kalın ağaç dallarından yapılma sopalar ve ip, kement gibi kullanılabilecek sarmaşıklardan ibaretti.

Ama düşe kalka, vurula kırıla, ölüp doğarak ve TABİATLA ARALIKSIZ MÜCADELE EDEREK insanoğlu varoluyordu. Üstelik her geçen gün daha hünerli, daha bilgili, daha GÖRGÜLÜ, daha becerikli oluyordu. Gün be gün değil elbet ama yıl be yıl aletlerini de geliştiriyordu. Sivri taş cila'anır olmuştu. Üstelik uçuna bir sopa takılıp balta da yapmayı öğrenmişti insanoğlu. Düne kadar onu korkutan yıldırımlar, şimdi ateş elde etmek için bir kaynaktı. Yıllar be yıllar hatta yüzyıllar ve yüzyıllar geçti. Ok ve yay bulundu. Şimdi av hayvanından daha hızlı gidip onu vurşın bir silâh vardı insanoğlunun. Avcılıkta hünerlendikçe daha çok hayvanı olmağa başladı. Derken avladığı hayvanların hepsini tüketemez hale bile geldi. Önceleri avlanan hayvanların etlerini cürüttü, kurtlandırdı ve attı. Sonra'ları toprağa gömmeyi öğrenmeye başladı. Daha da sonra yakladığı hayvanların tümünü öldürmeyip bir kısmını kötü günler için saklamayı öğrendi. Açlık korkusunu daha bir yener olmuştu. Kıtlık günleri için saklamayı öğrendi. Açlık korkusunu daha bir yener olmuştu. Kıtlık günleri için hayvanları olabiliyordu. e'inin altında. Gün geldi kesilip yenme sırasını bekleyen hayvanların güçlerinden istifade edebileceğini de buldu insanoğlu. Yaban öküzleri, develer, filler, eşekler ağır yükleri taşır o'dular.

Öte yandan, kadınlar toprağı ne kadar derin kazarlarsa gömdükleri tohumların o kadar verimli olduğunu gördüler. Hele madenler bulununca toprağı işlemek daha da kolaylaşıyordu. Kemik'erden yapılan bıçaklar gitgide daha iye

Tarım işçileri örgütlenmelidir

İşçi sınıfının sesi, fabrikalardan yükselir de tarlalar susar mı?

İşçi sınıfımızın en az örgütlü kesimi olan tarım işçileri, toprak emekçileri de artık örgütlenme yolundalar. Onların da sesi geliyor tarlalardan.

TÜM-TOR-İŞ SESLENİYOR

TARIM VE ORMAN İŞÇİSİ KARDEŞLER...

Bir yanda yüzlerce dönüm, binlerce dönüm, hatta onbinlerce dönüm toprağa-sermayeye ve makinalara sahip kapitalist toprak beyleri... diğer yanda yarı aç yaşamını sürdürmek için, emeğini kapitalist toprak beylerine satmak zorunda olan biz tarım işçileri?..

O kapitalist toprak beyleri ki; tohumun tarlaya atılmasından pamuğun çatasında, mondalında, suyunda ve toplanıp fabrikaya gidişinne hiç emekleri yoktur, ama...

Yiyeceklerin en kalitelisini yiyen, giyeceklerin en iyisini giyen gene onlardır. Yazın kavurucu sıcaklarında bizler çalışırken, deniz sahillerinde ve villalarında sefa sürenler onlardır.

«Onlar engerekler, ciyanlardır

Aşımıza, ekmeğimize göz koyanlardır.»

Ya biz tarım işçileri?

Bizler ki tohumu atan, çapalayan, sulayan ve toplayarak pamuğu yaratanlarız. Bu uğraşımız üretimden bize düşen pay nedir.

Acımızdan ölmeyecek kadar ücret.

Bu neden böyle?

Çünkü bir avuç patron örgütüdür ve bu güne kadar bizleri örgütsüzlüğümüzden istifade ederek sömürebilmektedir, baskı ve zulüm altında tutabilmektedir.

Sömürünün ve baskının bilincine varan, örgütlü olmanın önemini anlayan biz tarım işçileri...

Patronlardan haklarımızı almak için, patronlar karşısında güçlü olmak için ve ücretli zincirini kırmak için örgütlenelim, mücadele edelim.

Yaşasın tarım işçilerinin Birliği

Yaşasın sendikamız tüm-Tor-İş

Tüm Tarım ve Orman İşçileri Sendikası
Genel Başkan
Ali Yalçın

Sahibi T.Ağaoğlu/yazı iş.md.Hamit Çaylı / Yönetim yeri: Cağaloğlu, Başmusahip Sokak, Tan Ap. No: 11, İstanbul / Dizgi : Murat Matbaacılık Koll. Şti. 27 45 71 / Baskı : Karaca Ofset, 27 53 45 / Baskı Tarihi : 10. 9. 1975

Denizli'de işçiler sarı sendikacılığa karşı direniyor

Denizli'de Boya ve Apre Fabrikasın da çalışan 200 işçi, sarı sendika ağını parçalayıp ekonomik mücadelelerini DİSK'e bağlı Tekstil sendikasında sürdürmek istediler. Patron, sendikal örgütlenmenin önderleri olarak gördüğü 16 işçinin işine son verdi. Bunun üzerine işçiler, sendika seçme özgürlüğü ve işten çıkartılan arkadaşlarının yeniden işe alınması için 1 Ağustos'ta direnişe başladılar. 30 Ağustos günü de direnişteki işçilerden 6'sı direnişin bir parçası olarak, ölüm orucuna yattılar. Boya ve Apre Fabrikası işçileri demokratik haklar için mücadelelerini sürdürüyorlar.

Yine Denizli'de Ege Çivi Fabrikası işçileri, DİSK'e bağlı Maden - İş safına geçtikleri için patronun 17 işçinin işine son vermesi üzerine pasif direnişe geçtiler.

TSİP Denizli İl Örgütü İşçilerin Haklı Mücadelesinin Yanındadır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Deniz İl İl Örgütü, Denizli Basma, Boya ve Apre Sanayii ve Ege Tel Çivi'de sendika seçme özgürlüğü ve işten atılan arkadaşlarının tekrar işe alınması için sürdürülen direnişlerin yanında yer aldı. İşçi sınıfımızın haklı mücadelesinde, direnişteki İşçilerle destek oldu

Sinop ABD Radar Üssünde işçiler bilinçli bir mücadele verdiler

Sinop Amerikan Radar Üssünde İşçilerden birçoğu Savaş - İş Sendikasında, örgütlü olmasına rağmen toplu sözleşmede Türk - İş'e bağlı Haro - İş Sendikasına verilen hakların Savaş - İş Sendikası işçilerine verilmemesi üzerine İşçiler greve gittiler. Sinop'daki tüm devrimci güçlerin desteklediği grev işçi sınıfımızın her geçen gün bilinçlendiği ve davasına sarıldığını gösterdi.

Grev boyunca «Yaşasın İş - Ekmek - Hürriyet mücadelemiz», «İşçiyiz, güçlüyüz, devrimde öncüyüz», «Haklarımızı söke söke alacağız», «Kahrolsun faşizm ve emperyalizm», «Amerikalı patronları dize getireceğiz» yazılı pankartlar dalgalandı işyerinde. İşçiler yayınladıkları bildiride de şöyle diyorlardı:

«HALKIMIZA,

Biz Sinop Amerikan Radar İşçileri 29 Temmuz'dan beri grevdeyiz.

GREV, ÇALIŞANLARIN İŞVERENLERDEN HAKLARINI ALMAK İÇİN ELDE ETTİKLERİ EN DOĞAL YASAL HAKLARIDIR.

Muhatabımız Amerikan Boeing Şirketidir. Bu veya bu tip şirketler Türkiye'ye neden gelmişlerdir? SEBEBİ GAYET AÇIK:

ONLARA GÖRE, TÜRKİYE GERİ KALMIŞ BİR ÜLKEDİR. İŞ GÜCÜ UCUZ DUR. İŞÇİNİN EMEĞİNİ DAHA ÇOK SÖMÜRÜRÜZ diye düşünüyorlar da ondan...

Ne yazık ki, İşçi sınıfının haklarını alma mücadelesini veren İşçi temsilcileri, bu şirketlerin kanaatlerinin doğruluğunu ispatlamış, senelerdir emeğin karşılığını ucuza satmışlardır.

İŞÇİ ARTIK UYANMIŞTIR. Kendi haklarını namusluca koruyacak temsilcilerini aramaktadır. Bulmağa başlamıştır. VE BULACAKTIR.

BU MÜCADELE ALINTERİMİZİN ve EMEĞİMİZİN KARŞILIĞINI ALMA MÜCADELESİDİR. Bu mücadele de bilhassa sendikamıza oynanmak istenen oyunlara göğüs gererek doğru yolu buluak ve yasal haklarımızı kullanarak mücadelemize başladık.

GÜCLÜYÜZ. SÖMÜRÜCÜ AMERİKAN ŞİRKETLERİNE GÜCÜMÜZÜ GÖSTERECEĞİZ.

GÜCÜMÜZÜ HAKLILIĞIMIZDAN VE HALKIMIZDAN ALMAKTAYIZ.

Mücadelemizde bizden yana olan ve her türlü desteklerini esirgemiyen Sinop Halkı, Yetkilileri ve Türkiye Halkına şükranlarımızı bildirmeyi bir görev biliriz. AMERİKAN ŞİRKETİNDEN HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ.

ZAFER İŞÇİLERİN OLACAKTIR.

SİNOP SAVAŞ-İŞ SENDİKASI
GREVCİ İŞÇİLERİ»

rliği için
dele ediyor

n değil, 10 yıllık vergi muafiyetinden inşaatlarını bitirmeyerek daha da fa yararlanmak için kurduklarını biliyor n. MC Hükümetinin, parababalarını yardakçıları Teksif'in işçi sınıfına oy dıkları oyunları yaşayarak gördün. A bu oyunlara gelmeyecek ve DİSK a ğlı Tekstil Sendikasının saflarını sı tırarak ekonomik mücadeleni yiğitç ürdürecek, haklarını söke söke alacaksın.

Kahrolsun işçinin ekmeğine gasp en patronlar.

Kahrolsun patronla işbirliği yapan sendikalar.

Yaşasın Devrimci İşçi Sendikaları

Yaşasın İş, Ekmek, Hürriyet Mücade lesi.

TSIP İL MERKEZİ
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Edirne İl Merkezi

Sarı oyunlara rağmen, EGO işçileri de Direniyoruz, çünkü haklıyız diyor

11 Ağustos sabahından beri, Ankara Elektrik Gaz Otobüs İşletmesinin (EGO) 2 bin 300 işçisi grev yapıyor.

Sarı sendika Ulaş-İş'ten, CHP içindeki kısır sen-ben çekişmelere işçileri alet etmek isteyenlere tüm alınteri tüccarları da şekere üşüşen karasinek sürüleri örneği 2 bin 300 EGO işçisi üstün de dolaplar cevirmeye koşuştular.

Grevi yürüten Ulaş-İş yöneticileri grevi başlatmamak için günlerce direndiler. İçinde MHP'li faşist komanda çetelerinden, sermaye köpeklerine, dönek lere kadar bir sürü işçi düşmanının kol gezdiği bu sendika, grevi yasaklatabilmek için Erbakan'a kadar başvurdular. Ama işçiler sendikayı basınca, «zor oyunu bozdu» ve grev başladı.

Ancak bu kadar büyük bir grevin önünde sonunda siyasi içeriğine kavuşacağını iyi bilen sarı sendikacılar bir yandan belediye ile, bir yandan da CHP içindeki klik çekişmelerine girtlağına kadar gömülmüş Genel-İş Sendikası yöneticileri ile pazarlıklara giriştiler. Üstelik greve zorlanınca hedef şaşırtmak için anlaşmazlığın tek sorumlusu olarak Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay'u gösterdiler. Sermayenin, sömürü düzeninin varlığını maskeleyip, işçilerin birliniclenmesini, kişiye düşmanlık haline getirerek engellemeye kalkıştılar.

Şimdi sarı şebekelere, kirli burjuva siyasi cambazlıklarına rağmen EGO grevi sürmektedir. Ve EGO işçileri gerçek hedeflerinin sömürü düzeni olduğunu biliyorlar. EGO işçileri düşmanlarının faşist özlemli Milliyetçi Cephe olduğunu biliyorlar. EGO işçileri kurtarıcılarının ve umutlarının Ecevit olmadığını da iyi biliyorlar. Şanlı yürüyüşleri sırasında taşıdıkları ve sarı şebekelerin indirtmek istediği pankart bu gerçeği ortaya koyuyor: **Yaşasın Emeğin Kurtuluş Mücadelesi.**

Evet, yaşasın emeğin kurtuluş mücadelesi. Yaşasın o mücadeleyi yöneten işçi sınıfının örgütlü gücü, gerçek devrimci sendikaları ve siyasi partisi.

EGO işçileri bunu her gün biraz daha iyi kavrıyorlar. Sömürücüleri korkıtan da bu işte.

İŞ GREVİ DİYOR

ebiyat Fakültesi Matbasında çalışan Şimdi Lâleli'de İstanbul'un göbeğinde tılar. Fakülte dekanının uzlaşma tuoldu.

bayram yeri gibi. Afişler, dövizler, grev önlüklerini giyip nöbete durmuş

urhan Şahin grev için şöyle konuştu: en toplu sözleşme görüşmeleri çıkno gittik. Uyuşmazlıkları Çözüm Kurulıldı. Grev kaçınılmaz olmuştu. Dekan nca greve başladık. Şimdi söz grevci

Gerçek'in arkasında parababaları yok. Gerçek'in tek dayanağı işçi sınıfı ve emekçi halktır. GERÇEK'i yaşatmak için seferber olalım.

GERÇEK'e ABONE OL, ABONE BUL.

GERÇEĞE MEKTUP

Tek kurtuluşumuz sosyalizmdir

İzmir'de faşist idareciler yönetiminde bir işyeri, öyle bir idare ki, çalışmaya muhtaç fakir işçilere kanunlara aykırı düşen bazı kapitalist düşüncelerle baskılar yapılmaktadır. Örneğin, bir işçi arkadaşın parlak fikirli ve toplumu düşünen bir kişiyle konuştuğunu duyduklarında o fakiri sorgusuz sualsiz işten cıkarılmakta. işyerinde bir seneyi dolduran işçilerin sebepsiz yere işten atması (yapılan kötü baskıları kavraması, daha doğrusu gözünün açılması) işçi ücretlerinin uygunsuz muamelelerle zamanından 2-3 gün sonra ödenmesi, zoraki kullanıp iş haftasının çoğu günlerinde mesaiye bıraktırmak, mesai ücretlerinde kanunsuzluk yapmak, işçiyi dışardaki herhangi bir haketinden (normal olan özel işlerinden) iş yerinde sorumlu tutarak kötü muameleler yapmak...

Kısacası faşist ideolojileri altında işçi sınıfına kahredici hertürlü hakereti yapmaktadırlar. İdare kurulunda, okumuş, aydın işsiz kimseler yerine devletten alacağını almış bazı karakteri bozuk kişilerden kurup, işçiye daha çok baskı altında tutmak ve adam tokatlamak gibi çok iğrenç şeylerle işçiyi korkutmak ve yıldırmak için çalışan faşist idareden meydana gelmiş bir işyeridir, bizim işyerimiz. İdarecilerin çoğu emekli subaydırlar...

Tanısınlar bütün dostlar bizim işyerimizi!..

A.F.A. ELEKTRONİK SANAYİ İŞÇİLERİ

ÖÇÜMÜZ VAR ALINACAK

Fabrikada makinaya ayağını kaptıran Rıza Amcanın ÖYKÜSÜ

Fabrikada «Sürtülü» Rıza derlerdi.
Evli ve yedi çocuk babasıydı.
Sıcak bir ağustos ayında 1970'in
Açlıktan, yoksulluktan, ağa
baskısından
Göçmüşlerdi Turgutlu'ya
Ve kırk kırkbeş yaşındaki Rıza'yı
Önce memleketinden göçürmeye
Ve sonra da
İşgücünü kiralamaya zorluyordu
bozuk düzen.
Ve bunun da kötüsü
İliklerine dek sömürdüğünden gayri,
İş cinayetleriyle işçileri,
Elsiz ayaksız bırakıyordu.
İşte bir bahar sabahı
Patronların, parababalarının düzeni
Gösterdi yine kan emen dişlerini.
Ve Rıza, muhafazası olmayan
Makinaya kaptırdı ayağını
Önce parmaklarını, sonra dizini
En sonra da
Kasığına kadar aldı ayağını makina
Rıza bağırdı bağırdı.
Terini karıştırdığı camura,
Kanını da karıştırdı.
Ve bloklar artık
Kanlı çıkıyordu vakumdan.
Yedi çocuk ve evdeki yoksulluk
Geçti gözünün önünden.
Sonra patron geldi olay yerine
Şık giyimliydi, dünkü giydiği yoktu
üzerinde.
İşçilerin yüzündeki telaş, üzüntü
Öfke de yoktu yüzünde.
Ve sadece patron,
Sadece karşı çıkıyordu makinanın
Oksijen kaynağıyla kesilmesine.
Makinanın tek tek sökülmesini
istiyordu.
Ayağı makinada, Rıza halâ inliyordu
Rıza dört saat sonra kurtarıldı
makinadan
Ve paslı demir parcası, «muhafaza»
Hemen kaynatıldı makinaya.
Olay yerine gelen çalışma
müfettişlerine,
«Makinada muhafaza olduğu,
Rıza'nın intihar için makinaya ayağın
sokturduğu» söylendi
Son zendika, doktor
Doğruladı söylenenleri
Yalnız dank etti kafamıza bütün
bunlar
Elbet her gecenin bir gündüzü var
Bir bırakmadık öcümüzü kimsede.
Bu düzeni değiştireceğiz,
İşçilerle, köylülerle, tüm namuslu
insanlar
Birleşip partimizde,
Turgutlu'dan bir Toprak Sanat
İşçisi

İşçi Cuma TORUN arkadaş, Gaziantep'te, Hilâl İplik Fabrikasındaki direnişten sonra, patron tarafından işten çıkarıldı. Kısa bir süre önce de, Gaziantep'te, bir mitingte yaptığı bir konuşma bahane edilerek tutuklandı. Onun tutuklanmadan önce GERÇEK'e yazdığı mektubu yayınlıyoruz.

SEVGİLİ EMEKCİ DOSTLARIM

Dört parçadan oluşan bugünkü Cephe hükümetinin, işçi sınıfı üzerinde sürdürmüş olduğu baskı mekanizması, gittikçe, Hitler zulmünü andırmaktadır. Örnek mi istiyorsunuz? İşte size bir örnek: Hilâl İplik Fabrikasında hazırlanan bir düzen. Başta patron olmak üzere, işletme şefi ve diğer para ile kiralanmış ağızlarının salyası akan, sözüm ona «milliyetçi gençler» ve fabrikanın bekçileri özel olarak yaptırılmış sopalar ile donatılmış bir şekilde, işten çıkmakta olan işçi arkadaşlarımızı tuzağa düşürerek, üzerimize saldırdılar. Diğer taraftan, fabrikanın satılmış işletme şefi önceden hazırlanmış haparlöre geçerek, «vurun bu komünistlere» diye kiraladıkları faşist komandolara işaret verdi.

Sabah postası işbaşı yaptıktan bir saat sonra, arkasına onbeş bekçi ile onbeş jandarma alarak fabrikanın içerisine girdi ve bazı işçi arkadaşlarımız makinelerinin başında çalışırken, onları kolundan tutarak zorla dışarı çıkardı. Ben de dahil, bütün işçilere ana avrat küfür edip, dipçik zoruyla jandarma arabasına doldurup nezarete gönderdi.

Bunları niçin yapıyorlar bizlere... Teksif denilen sarı sendika belâsını başımızdan atıp, bir devrimci sendikaya geçmek istediğimiz için.

Yüzlerce arkadaşımızı patronlar bu sebepten isten attılar. Şimdiyse orada çalışan arkadaşlarımız, kölelik devri gibi, elleri silâhlı sopalı, belleri yedek bıçaklı zorbaların baskısı altında çalıştırılıyorlar.

Bu böyle gitmeyecektir. İşçiler sarı sendika cemberini kırarak, kendi devrimci sendikasını seçecektir. İşçi sınıfımız kendi iktidarını kurana kadar mücadelesini sürdürecektir.

Hilâl İplik Fabrikasından atılan işçi
CUMA TORUN

ADANA AKSU İPLİKTEN

MC Hükümetinin tayin ettiği genel müdür Sezgin Taşkıran ve onun ortakları işçilere devamlı olarak artniyetli baskılar yapıyor, sorumsuzca davranıyorlar. İşçilere adeta köle muamelesi yapıyorlar.

Genel Müdür Sezgin Taşkıran, tayin olduğunun hemen haftasında, Tekstil Sendikası Yönetim Kurulundan beş arkadaşın iş akitlerini fesetti. 30.6.1975 günü çıkış kâğıtlarını arkadaşların koltuklarına sıkıştırmıverdi.

İşten atılan iki arkadaşımız Cumhuriyet Alanında ÖLÜM ORUCU'na başladı. Bu direniş 3,5 gün sürdü. İşveren «Hepinizi tekrar işlerinizin başına göndereceğim.» dedi. Çadırın kaldırılmasını istedi. Başımızdaki yetkili sendika yöneticileri de çadırı kaldırdılar. Bu arada işçiler de bize destek olmak için fabrikada yemek boykotunu sürdürüyorlardı.

İşveren, Serik ve Manavgat İlcelerindeki köylü emekcilere «Aksu İplik İşçileri, beni ve yetkilileri fabrikaya sokmuyor.» diyerek halkı kışkırtıp işçilere saldırtmak istedi. Bunun için de 500'ün üzerinde adam kiraladı. Fabrikayı bastırdı. Ne var ki köylü ve işçi emekçiler, İşçilerle kucaklaştılar. Bundan da bir sonuç alamıyan sayın (!) Taşkıran, deli gibi dolaşıp dolaşıp gitti.

Olaylara kızan fabrika yetkilileri, makam otomobilleriyle sarı TEKSİF sendikacılarını ve noteri fabrikaya taşıdılar. Jandarmaları kapılara dizdiler. Özel adamları aracılığıyla işçiye her türlü baskıyı uygulayıp onların Sarı TEKSİF'e üye olmalarına çalıştılar.

Baskılara yılmadan karşı koyan yiğit işçi arkadaşlarımızı işlerinden alarak, başka işyerlerine vererek cezalandırmayı denediler.

280 kişiyi aşkın İşçiyi TEKSTİL Sendikasından istifa ettirinceye kadar günlerce zorladılar. Arkadaşlarımız istifa etmeyince onları odalara kapayıp, üstlerinden kilitlediler.

İŞVERENE SORUYORUZ???

İşçi Sınıfına İşyeri hapishane yapılabilir mi? Buna Sezgin Taşkıran'ın ve de uşaklarının gücü yeter mi?

İşverenin bu davranışını tüm işçiler şiddetle kınadılar. İşveren AHMET FETTAHOĞLU «ya TEKSİF'e üye olursunuz; ya da hepinizi kovarım.» diyor.

Bütün bu baskılardan hiç bir şey elde edemiyen Ahmet Fettahoğlu Aksu köyünden bir münübüs dolusu adam kiraladı. 11.8.1975 tarihinde sendikamız dergilerini dağıtan ikinci başkanımız Mecit Üstünmete'nin üstüne saldırtı ve arkadaşımız ağır bir şekilde yaralandı.

İşveren kiralık zorbalarını kışkırtarak 12.8.1975 gününde mücadeleci işçilerimizin üzerine bir daha saldırı denedi.

Aynı gün Genel Müdürlüğe bağlı 15 arkadaşımızın işine (bizi destekledikleri için) son verildi.

AMA ONLAR BİLSİNLER Kİ İŞÇİLER GÜÇLÜDÜR, HAKLIDIR.

YAŞASIN AKSU İPLİK İŞÇİLERİNİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ.

AKSU İŞÇİLERİ

KENDİ PARTİNDE BİRLEŞMEDEN OLMAZ

Vatan, millet şarkısıyla düşlenir.
Sermayenin teşvikiyle güçlenir,
İnsan kanı, eti ile beslenir
Faşizmin defterin dürmeden olmaz.

İçinde korkunun mezar taşını
Evde yakınının gözün yaşını
Becene yük olan korkak başını
Zulmün sarayına vurmadan olmaz!..

Neden bakar kördür işçinin gözü
Kendine verilmez sınıfın özü
Daha söylenmedi onun son sözü
Kendi iktidarın kurmadan olmaz

Kömürü çıkaran kömür bulaman,
Evlenip de bir yuvacık kuraman
Çalışıp çalışıp neden doyaman
Emeğin değerin almadan olmaz.

Vücudunda can taşırsın, can senden,
Ön cephede vuruşursun gön senden
Emek senden, asker senden, ten senden,
Bunun hesabını sormadan olmaz.

Verdiğin vergiden alınan panzer
İşçi, öğrenciyi, yoksulu ezer,
İnsan kanı içenler kol kola gezer
Suçlular, cezasın görmeden olmaz.

Fırsat verme zorbalıkla gezene
Birleş, işçi köylü seni ezene,
Son ver artık şu kokuşmuş düzene
SOSYALİZM yurda gelmeden olmaz!..

Ceylân, mepusan pazar kurulur,
Ak oyların milyonlara verilir,
Kurtlar gene kuzu postu bürünür
Sen kendi PARTİNE girmeden olmaz!..

AŞIK CEYLÂNİ

4. ÜLKİYETİN DOĞUŞU

silah hem üretim için elverişli bir alet haline Kabilenin yaşılları eskisi gibi av peşinde koşmamak bıçaklar yapmayı, madenlerden kazma kürenm aletleri elde etmeyi daha iyi beceriyorlardı ak'arıyla hızlı koşan çakalı yakalıyamıyordu. İhtiçakları daha iyi yontuyor, aletleri daha iyi beceçuklar da öyle kemikleri toplamakta, hayvanların özcülük yapmaktan daha işe yarar olmuşlardı.

kısası hayat mücadelesinde doğa ile savaşta ilpl toplumun insanının hünerl, görgüsü, bilgisi gelar geliştikçe aletleri zenginleşiyor, daha çok, dahtiyaç maddeleri üretir hale geliyordu. Bilim disek ÜRETİCİ GÜCLER GELİŞİYORDU.

şılıklı gelişmeler tabii bir iş bölümü doğurdu. Ihcocukların ve asıl önemlisi kadınların ve erkeklerı işler ayrılmağa başlamıştı. Üstelik üretimde ayınları işi yapanlar o işi daha da hünerli yapıyorleri daha zenginleşiyordu.

ada dağlık bölgelerde ya da yabanı atların ekip mkân vermediği bozkır topraklarında yaşayanlar ak için avcılığa ağırlık verdiklerinden, şimdi hayepey hüner kazanmışlardı. Akarsu kıyılarındaki bida yaşayanlar ise güzelim toprakları ekip biçerlerıncılıkla uğraşmaz o'dular. Onlar da tarımda iyihüner kazandılar.

işin sonunda tarihin İLK BÜYÜK SOSYAL İŞ BÖdana geldi: Kimi kabileler tarım, kimileri ise hayçobanlıkla) uğraşır oldular. Çoban kabileler ihtn buğdayı, mısır, meyvayı çiftçi kabilelerden, çiftde ihtiyaçları olan eti, sütü, peynirı, yünü, çoban n elde etmeyi daha verimli buluyorlardı.

ÇE İNSAN EMEĞİ DAHA ÜRETKEN OLDU. BUDİLİNDE «ÜRETİCİ GÜCLER GELİŞTİ» diyoruz.

güçler geliştikçe, gelişmenin hızı da arttı tabii un eskiden bilgide, hünerde, teknikte yüzlerce yolu, şimdi insanoğlu birkaç on yılda alır olmuşerin eritilmesi ve onlardan sağlam dayanıklı aletdanyıkların dökülmesinin öğrenilmesi bu dönemişte. Sonra dokuma tezgâhı, kirman dediğimiz ipaletleri, derilerin tabaklanması (debbağlama) şa-

omünal toplumun son derece az üretim yapabilen, nı tek başına dayurmak şöyle dursun, bütün kan ile üretim yaptıkları halde gene aç kalan insanının yerini daha hünerli, daha bilgili, tabiatı kuşatan güçlü, emeği daha üretken olmuş insanlar almıştı.

Üstelik hünerler, bilgiler, teknikler ilerledikçe ortaklaşa üretim yapmak da zorlaşıyor, kimi zaman imkânsızlaşıyor. Öyle ya büyücek bir av hayvanının peşinde bütün kabile koşabilirdi ve koşmalıydı da. Ama şimdi ok ve yayla silâhlanmış, madenden yapılmış keskin bıçağı belinde avcı için bunu ne gerek vardı? Ya da dokuma tezgâhında yün iplikleri dokumak için bütün kabile tezgâhın başına mı oturacaktı?

Yani üretici güçlerin gelişmesiyle insan emeğinin üretkenliğinin artışı tek tek insanların çeşitli ihtiyaç maddelerini üretmelerine elveriyor hatta bunu zorunlu hale getiriyordu. Üstelik işbölümü geliştikçe ortak'aşa üretim imkânsızlaşıyordu da. Çoban kabileler içinde işçi gücü yünleri iplik yapmak ve bu iplikleri eğirmek olan birisi, işiese de sabanın okuna nasıl yapışacağını bilemezdi. Yapılmuyor kalksa acemi, becerıksiz, hünersiz, üreticiliği çok düşük bir haline gelmez miydi?

İşte bu nokta'da ilkel komünal toplumun için, üretimin ortakla yapılma zorunluluğundan doğan üretim araçları üzerindeki ortaklaşa mülkiyeti, üretimin, toplumun gelişmesini önlemeye başladı. İlkel toplumda saatler, günler boyu peşinde koşup elbirliği ile ovlanan hayvanın etinde bütün kabilenin payı ve hakkı vardı. Şimdi ise bir iki ehlileştirilmiş köpeğin yardımı ile tek başına yüzlerce hayvanı otlatan, çifleştirip çoğaltan, yününü kırpan, sütünü sağan insanın ürettikleri ve üretim araçları onun özel mülkiyeti sayılabiliyordu. Bir kişinin yapıp işlettiği dokuma tezgâhında dokunan iplik onu tek başına dokuyanın oluyordu. Tezgâh da onun olacaktı. Zaten tezgâhı o tek başına kullanıyor ve belki de kabilede dokumacılık yapanlar dışındakiler tezgâhta çalışmayı da bilmiyorlardı.

İnsanlık ilerliyor ve bireysel (tek başına) emek, ortaklaşa emekten daha verimli hale geliyordu. Üretim araçlarının mülkiyetinin durumu da değişiyordu buna göre. Dolayısıyla gün üretim araçlarının ortaklaşa mülkiyetin değil, bireysel (özel, tek tek insanlara ait) mülkiyetindi.

Nitekim öyle oldu ve ortaklaşa mülkiyet yavaş yavaş yerini özel (kişisel) mülkiyete bırakmaya başladı. Bu aynı zamanda toplumun sınıflara bölünmesi demekti. Böyle demekti çünkü artık insanlar kendi yaşamaları için gerekli olandan daha fazla üretim yapabilecek güçe, hünere, bilgiye, görgüye, teknik üstünlüğe ulaşmışlardı. Yani birini köle yaparsa, o köle tüketiğinden daha çok üretebilirdi artık.

TUTSAK

Gerçek
FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

SÖMÜRÜCÜLER BOŞUNA DİRENİYOR

İŞÇİLER DEMOKRATİK HAK MÜCADELESİ VERİYOR..!

Yurdun dört bucağından direniş haberleri geliyor. Özellikle İstanbul, Ankara, İzmir, Zonguldak gibi sanayi merkezlerinde bir direniş, bir grev biterken, bir başkası başlıyor.

Sermayenin bütün kesimlerinden canhıraş çığlıklar yükseliyor. «Grevler, direnişler ekonomimizi mahvediyor. Bu direnişlerde kimlerin parmağı var? Hükümet bu direnişlere son vermelidir!» yaygaraları bütün sermaye basınını sardı. Sarı sendika ağalarına gelince, görünüşü kurtarmayı bile unutup patronlarla aynı ağzı kullanmaya hemen başladılar. Grevlerin işçi sınıfı için zararlı olduğunu söylediler.

Direnişlerde işçi sınıfının yanında yer alan işçi sınıfı sosyalistleri, ilericiler, demokratlar, devrimciler mahkum edilmek isteniyor. Ardarda tertipler (provokasyonlar) tezgâhlanıyor. Kimi yerde polis zoru ile direnişler kırılmaya çalışılıyor.

Kısacası, aslında patronlar, parabaoları direniyorlar. İşçi sınıfının en temel demokratik hak ve özgürlüklerini tanımamak için umutsuz bir direnişi budalaca, aslında sınıf güdüleriyle gelen bir inatla sürdürüyorlar.

Direnişlerin hemen tümünün temelinde sendikalaşma ve sendika seçme özgürlüğü yatıyor. Bütün direnişlerden işçilerin gür sesi yükseliyor: «Referandum istiyoruz» diye haykırıyor işçiler.

Evet işçi sınıfı sarsılmaz bir kararlılıkla demokratik haklarına sahip çıkıyor. Sendikalaşmak ve sendikasını kendi seçmek istiyor. Patronların zulmü, tertipleri, coplar, panzerler, tutuklamalar bunun önüne geçemiyor.

İşçi sınıfı hak mücadelesi veriyor. Direnen patronlardır. Sermayedar sınıftır. Sınıfsal körlükleri ile bütün işçi sınıfına malolmuş olan sendikalaşma ve sendika seçme özgürlüğünü önleyebileceklerdir; Referandumu hasıraltı edebileceklerini sanıyorlar.

Unutulmasın: Bu haklar fiilen (gerçek hayattaı kazanılmıştır. Şimdi sıra bu hakların resmen (yani kanunen) kazanılmasıdır. Kazanılacaktır da. Parabaoalarının, burjuvazinin direnişi boşunadır ve sonuçsuzdur.

İşçiler kendi sendikalarında, kendi siyasi partilerinde örgütleneceklerdir. Ekonomik - demokratik - siyasal mücadele sürecektir. Ta ki bağımsızlık ,demokrasi, sosyalizm mücadelesi kazanılıncaya kadar...

GARANTİ BANKASI İŞÇİLERİ KAZANDI

Bankacılık tekelinin yıllardan beri süregelen sendika örgütlenme mücadeleyi hemen her zaman dev sermayeleri kontrol eden, en büyük para sermayesi, sınıfsal inkârdadır bankalar tarafından kırılmak istenmiştir. Nice binlerce işçisi olan bir kâyım makinasının dişlileri arasında, hak arzuya açılıya, yokluğuna ölmüşlerdir.

Ancak kırılmak bilmeyen mücadele azmi ile banka işçileri 1975 yazında ilkel bir azmi aştılar. Garanti Bankası yöneticilerini, Türkiye'nin en büyük parabaoaları yedeklerinde besleme sarı gruplarından birisi 61 Garanti Bankası subesinde başlattıkları greve dize getirdiler.

Sendikal çalışma yapılışı için işten atılanlar yeniden işe alındı. Sürü-[illegible] yerleşme iade edildi. Ücretlere ayda 450 lira seyyanen zam yapıldı. Sosyal haklara [illegible] zam alındı. Sözün kısası Garanti Bankası'nın [illegible] Dört Yaprağı Yonca'yı dize getirdiler.

TKİ Ankara'da direniş yaptı

[illegible] Tüm Sosyal Hizmetler projesi Ankara grup başkanlığı işyeri[illegible] Ali Kar, Türk Sosyal İş'e bağlı 23 işçiye, işveren kanunsuz lo[illegible] uygulamaya çalışınca, İşyerini nakledeceğini bildirdi ve işçiler yasal süre içinde bu durumu haber vermek zahmetine de katlanmadı. Asıl amaç Sosyal - İş'te örgütlenmiş bilinçli işçilerden kurtulmak, yerlerine yeni işçi alabilmek ve sendikal mücadeleyi baltalamaktı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Ankara İl Başkanı Ali Kar da bu işlerinde çalışmakta ve sınıfının mücadelesini sürdürmekteydi. Kanunsuz lokavt karşısında işçiler direnişe geçtiler, İşverenin isteği üzerine direnişi kırmaya gelen polisler işçileri götürmeye başlayınca, Ali Kar, işyerindeki bir odaya kendini kilitledi ve direnişi tek başına burdan sürdüreceğini bildirdi.

Bu sırada, basın mensuplarına da haklı direnişlerinin amaçlarını açıklamak fırsatını buldu. Daha sonra İşveren vekilleriyle birlikte İşyerine yeniden gelen silâhlı polisler, kapışı zorla kırarak Kar'ı ve diğer bir TSİP'li işçi arkadaşı tutukladılar.

Ali Kar bir gün sonra serbest bırakıldı. Baskının ne kadar anti - demokratik olduğu böylece bir kere daha belgelendi.

Fotoğrafta TSİP Ankara İl Başkanı işçi Ali Kar, direniş sırasında görülüyor.

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ İÇİN

Son işçi direnişlerinde, İşçilerin birliği'nin en güzel örnekleri verildi. İşten atılan arkadaşlarının işe alınması ,için direnen işçileri, başka fabrikaların, başka İşyerlerinin İşçileri destekledi. Birçok fabrikanın pankartları birlikte dolaolandı, grevlerde, direnişlerde.

Philips grevinin 15. gününde, Tüm Dokuma - İş üyesi Jakarteks ve Terroteks Fabrikaları İşçileri grev yerine gittiler. Birlikte oyunlar oynandı; hep bir ağızdan «İşçiyiz - güçlüyüz, toplumda öncüyüz» diye bağırıldı.

İŞÇİ SINIFI MÜCADELE EDİYOR

DİRENİŞLERİN, GREVLERİN, BİRİ BİTMEDEN BİRİ BAŞLIYOR.

ŞU ANDA, TÜRKİYE'NİN, DÖRT BİR YANINDA, İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ KİTLELER, İŞ-EKMEK-HÜRRİYET MÜCADELESİ VERİYOR.

BU MÜCADELEDEN ÖZELLİKLE İSTANBUL KESİMİNDEN TOPLAYABİLDİĞİMİZ, GÖREBİLDİĞİMİZ, İZLEYEBİLDİĞİMİZ BAZI KESİTLERİ KISACA VERİYORUZ.

BİLMEDİĞİMİZ, İZLEYEMEDİĞİMİZ, DİRENİŞLERİN, GREVLERİN YİĞİT ERLERİNİN TÜMÜNE SELAM OLSUN.

● **SUNGURLAR GENEL MAKİNA SANAYİİ**'ndeki 150 işçi sarı Cevher - İş'in sarı maskesini yırtmanın artık zamanı gelmiştir diyerek Maden - İş'in devrimci saflarında yer almak üzere mücadeleye başladılar. Bunun üzerine patron, 5 Ağustos günü Maden - İş'e geçen işçilerden üçünü işten attı. İşçiler sendika seçme özgürlüğünü çiğneyen patrona «ancak 3 arkadaşımızı işe aldığında işbaşı yaparız» cevabını verip, direnişe geçtiler. Direnişin ikinci gününde eski Ülkü Ocakları Başkanı olan Personel Müdürü Nihat Çetinkaya fabrika için de barındırdığı faşist komandolarını işçiler üzerine saldı, işçiler bu oyuna gelmediler. Direnişlerini sürdürdüler. Grev ve direniş okulunda bilendiler. Gazetelere boy boy, binlerce liralık ilânlar veren Sungurlar patronuna bir ders verdiler.

● **Sungurlar Isı Sanayii** fabrikasında, işçi sınıfının yükselen mücadelesi karşısında Sungurlar'ın «ünlü» patronu kendince bir takım tedbirler aldı ve faşist komandoları ile işçilere baskı yapmaya başladı. İşçilerin en doğal hakkı olan sendika seçme özgürlüklerini ellerinden almak, DİSK Maden - İş sendikasına geçmelerini önlemek için her türlü baskı yoğunlaştırıldı. Sendikal mücadeleye ön ayak olan en bilinçli işçiler İşten çıkarılmak istendi. İşçiler direnişe başladılar. Direnişi kırmak için de, patron her türlü yolu denedi. İşçiler bir provokasyona gelmemek için fabrikadan çıktılar. Direnişlerini fabrika önünde sürdürmeye başladılar. Ve kararlılıklarını gösterdiler.

● **ÜÇ SOM** İşyerinde çalışan 99 işçi, Öz Maden - İş sendikasının yaptığı toplu iş sözleşmesini yetersiz bularak DİSK'e bağlı Maden - İş sendikasına geçmişlerdi. Bunun üzerine patron, önce 9, daha sonra da 11 işçiyi işten atmıştı. Patronun sendika seçme özgürlüğüne karşı çıkmınca, tavrına fabrika önünde oturma direnişi yaparak cevap verdiler. Üç - Som işçileri de sarı sendika çemberini, bu gün değilse yarın mutlaka kıracaklardır.

● **TERMO BUHAR CİHAZ FABRİKASI**'nda Maden - İş sendikasının sürdürdüğü grevi, patron, Kartal Emniyet Amirliği ile Jandarma Birliğine başvurarak kırdırmak istedi, buna direnmiş Maden - İş üyesi İşçiler fabrika önünde toplu olarak direnişe geçtiler. Patronun yasaları hiçe sayan tutumuna karşı: Sendika seçme özgürlüğü için, yetki uyuşmazlığında gizli oy, açık sayımla referandum yapılması ve grev hakkına konan tüm kısıtlamaların kaldırılması için Termo Buhar Cihaz Fabrikası İşçileri direnişlerini yiğitçe sürdürmekteler.

● **HİLTON OTELİ**'nde Turizm - İş'e bağlı İşçilerin, burjuvaları, patronlar takımını, cici bayları bayanları pek şaşırtan direnişleri sendika seçme özgürlüğü ve [illegible] çıkarılmak istenen arkadaşlarıyla dayanışma amaçlarıyla sürdü. Hilton İşçileri direndiler ve tüm hakkı aldılar. İşveren vekilleri İşçilere bir oyun oynamak, anlaşma dan sonra OLEYİS'in İşçilerin birliğini hiçe sayan yöneticileriyle bir leşip, direnen İşçileri İşten çıkarmak isteyince direniş bir daha başladı ve yine zaferle bitti.

● **HASKÖY KİSMET FERMUAR** Fabrikasında 80 İşçi Oto - Metal sendikasından ayrılarak Türkiye Tüm Maden - İş sendikasında örgütlenmişlerdi. Patronun kanunsuz lokavt ilân etmesine, İşçiler üzerine iki otobüs dolusu polis salmasına rağmen Kısmet Fermuar Fabrikasında çalışmakta olan 80 İşçi sendika seçme özgürlüğü için sürdürdükleri kararlı mücadelelerinde başarıya ulaştılar.

● **MURAT CAM SANAYİİ** İşçileri bundan ikibuçuk ay kadar önce ekonomik mücadelelerini DİSK'e bağlı bir sendikada sürdürmek istemişler ve Hür Cam - İş'in saflarına katılmışlardı. Toplu İş Sözleşmesi yetkisinin Hür Cam - İş'de olduğunu öğrenen patron İşçiler üzerinde yoğun baskılara girişti. O kadar ki bazı İşçiler bu baskılara dayanamamış ve İşden ayrılmışlardı. Hür Cam - İş'le aynı masaya oturmamakta direnen patron 11 Ağustos'da üretimi durdurmuş ve fabrikaya jandarma çağırmıştı. Bunun üzerine 60 İşçi dirençe geçtiler. Mücadele sürüyor ve tarihin tekerleği yersine dönmeyeceğine göre, mutlaka İşçiler kazanacak.

● **CAMGAZ TÜP FABRİKASI** İşçileri İşyerindeki her türlü haksızlığa dur demek, haklarını daha iyi savunabilmek için örgütlü mücadelenin gereğini kavramışlardı. Ancak patron sendikaya üye olduğu gerekçesiyle 9 İşçinin İşine son vermesi üzerine 85 İşçi dirençe geçti. Çağdaş Metal - İş sendikasının İşyerinde yetki almasıyla sonuçlanan direniş Camgaz Tüp Fabrikası İşçileri için büyük bir okul oldu.

● **TRAKYA CAM SANAYİİ** Trakya Cam Sanayiinde 1500 dereceye varıya karşı en düşük ücretle çalışan 86 İşçinin DİSK'e bağlı Hür Cam - İş'e geçmeleri üzerine İşveren kanunsuz lokavt yaparak 4 İşçiyi İşten attı. Bunun üzerine bütün İşçiler 30 Temmuzda dirençe geçtiler.

Trakya cam İşçileri, İşden atılan arkadaşları tekrar İşe almınca ya ve İşyerindeki her türlü baskıya son verilinceye kadar direncekler.

● **ORKO**'da, Ordu mensuplarının tüketim ihtiyaçlarını daha ucuza sağlamak için kurulmuş olan ve yüzlerce İşçi çalıştıran ORKO'nun Üsküdar şubesinde grev var. İşveren, İşçilerin haklarına karşı çıkmakta. Sosyal - İş sendikasının sürdürdüğü ve bir ayını doldurmuş olan Üsküdar ORKO grevi diğer ORKO şubelerinde sömürülen İşçilerin mücadelesinde önemli bir adımdır.

● **ORHAN KONFEKSİYON**'da İşçiler sosyal hakka sahip olmayan, patronun her türlü baskısına maruz kalan 10'u kadın 42 konfeksiyon İşçisi ekonomik mücadelelerini bundan böyle DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasında örgütlenerek sürdürmek istediler. Ancak patron karşılarına çıkarak «İşyerinde sendika istemem» bana dedi. Bunun üzerine sendika şikâyet etti İşverene. Müfettişler geldi ve durumu incelediler. Ve patron bir kez daha İşsatladı bu düzenin patronlar düzeni olduğunu, Oynadı oyununu. 8 - 10 senelik İşçiyi 2 aylık sigortalı göstererek. Tekstil sendikasını 3 kez toplu sözleşme için yaptığı çağrılara kulak bile asmadı. İşyerinin kapısına kilidi astı.

Orhan Konfeksiyon İşçileri açlık grevine başladılar bunun üzerine.

Ve bir okul oldu onlar için bu direniş, patron baskısına, sömürü düzenine karşı mücadele okulu.

● **GAMAK**'da, nice yiğit direniş görmüş Gamak'da, 700 İşçi 29 Mayıs'tan bu yana sendika seçme özgürlüğü için mücadele veriyor. Tek - Met - İş'ten ayrılarak DİSK Maden - İş'e geçen İşçiler, önce iki temsilci, sonra da 67 İşçinin İşten atılmasını protesto için dirençe başladılar. Patron tüm İşçileri «fabrikanın bakımı yapılacak» diye fabrikadan çıkardı. Ama direniş fabrika önünde sürdü. Şimdi baskılara ve geçim şartlarının ağırlığına dayanamayan 150 kadar İşçi ağır bir çalışma sürdürürken 450 İşçi direnişe devam ediyor. Referandum hakkı için, İşçilerin birliği için...

● **BEREC**'de, güçlü, bilinçli bir direniş, sendikal haklar için yiğit bir mücadele, patronun tertipleri, tahrikleri, İşçiler üzerine silâhlı polisleri sarması ve ajanlar kullanıp direnişi tuzağa düşürmek istemesi sonucunda şimdilik sona erdi. Ama Berec'in 850'si kadın 1350 İşçisi, dersler, deneyler edindiler. Mücadelenin önündeki tuzakları gördüler. Şimdi daha bilinçli, daha bilenmiş, daha kararlılar.

SUNGURLAR PATRONUNUN AMBARLI İŞYERİNDE

silahlı saldırı sökmedi

İstanbul'un ve Türkiye'nin dört bir yanında dirençler ardarda patlarken Türkiye'nin en büyük sı kazanları ve makina imalâtçılarından, büyük sermayenin kodaman gruplarından Sungurlar da, İşçi sınıfının mücadelesinden nasibini aldı. Hem de üç İşyerinde.

Ambarlı Termik Santral İnşaatının İhalesini alıp burada bir kazan İnşaatı şantiyesi kuran Sungurlar'ın özellikle bu İşyerindeki direniş son derece kararlı yürüdü. İşyerinin 67 İşçisi sendikal özgürlükleri ve İşten çıkarılan arkadaşları için direndiler. Sungurlar patronu sendikalaşmak isteyen İşçilere karşı önce lokavt uygulamak istedi, sökmedi. İşten çıkardığı İşçilerin yerine yeni İşçiler aldı; onlar da direnişe katıldılar. Patron yine inat etti. Bu defa direnişteki İşçilerin üzerine, şimdi numarası, kimliği tesbit edilmiş bir arabadan, kiralık katilleri, faşist ajanlara ateş açtırdı. İki İşçi yaralandı. Direniş yine sürdü. Bu defa sıra sendika oyunlarına geldi. Patron bir gecede çevreden İşsiz güçsüz kişiler ve parayla tutulmuş adamlar topladı. Direnişteki İşçileri İşyerine sokmadan, bu adamlarla grev oylaması yaptırdı. Bu kanunsuz oylama sonucunda, ilerici - Yapı İş'de örgütlü İşçiler 5'e karşı 86 oyla kaybettiler. Nasıl kazanırlar ki, gerçek İşçiler oylamaya katılmamışlardı.

İşveren zafer kazanmışcasına «direniş bitmiştir» demeye başladı. Ancak direnen İşçiler ve sendikaları İlerici Yapı - İş, demokratik - ekonomik hakları için mücadeleye devam ettiler ve geçtiğimiz hafta sonunda, başvurdukları Bakırköy İş Mahkemesi tarafından, bir sahte grev oylaması iptal edildi.

Şimdi Ambarlı'da İlerici Yapı' - İş'in polis zoruyla sökülen grev çadırları yeniden kuruluyor, direniş yeni bir hızla sürüyor ve Sungurlar patronu bir kere daha İşçi sınıfının mücadele azminin ve bilincinin tadını tadıyor.

Necmettin Arkadaşı Anıyoruz

İşçi sınıfımız, en yiğit evlatlarından birini, 5 yıl önce 23 Ağustos 1970 günü kaybetti. YİS (Yapı İşçileri Sendikası) Genel Başkanı Necmettin Gizitlioğlu, patronun kiralık katili tarafından kahpece öldürüldü.

Aliağa Refinesi İnşaatında Çavuşoğlu-Kozanoğlu İnşaat şirketlerinin şantiyesinde çalışan 500 yapı İşçisinin başında Giritlioğlu bir öncüydü. En temel hakların bile vermemekte direten patronların karşısına Necmettin Yiğitlioğlu 500 arkadaşıyla birlikte dikildi. 23 Ağustos 1970 günü grev başladı.

Grev başlar başlamaz patronlarda harekete geçti. Kahbe bir kurşun patladı. AP Karşıyaka örgütünün ezik militanlarından biri olan kiralık katil kaçarken Necmettin Giritlioğlu yere yıkıldı. Son sözleri şöyleydi:

«Beni sarsmayın, cebimdeki evrakları alın, greve devam edin.»

Konduğu ambulansta öldü. Arkadaşları onun son sözlerini mücadelelerine bayrak yaptılar.

Ne mutlu ona ki; ölümüyle bile sömürücülerin yüreklerine korku saldı.

Ne mutlu ona ki; «geceleri de açlıktan yatmayan, gündüzlerinde sömürülmeyen» bir hayat için mücadele ederek öldü.

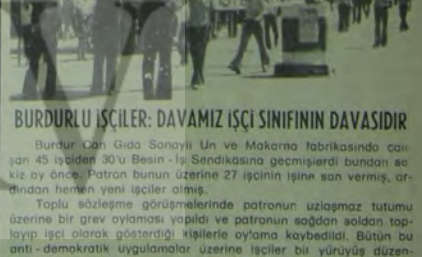

BURDURLU İŞÇİLER: DAVAMIZ İŞÇİ SINIFININ DAVASIDIR

Burdur Can Gıda Sanayii Un ve Makarna fabrikasında çalışan 45 İşçiden 30'u Besin - İş Sendikasına geçmişlerdi bundan sekiz ay önce. Patron bunun üzerine 27 İşçinin İşine son vermiş, ardından hemen yeni İşçiler almış.

Toplu sözleşme görüşmelerinde patronun uzlaşmaz tutumu üzerine bir grev oylaması yapıldı ve patronun sağdan soldan toplayıp İşçi olarak gösterdiği kişilerle oylama kaybedildi. Bütün bu anti - demokratik uygulamalar üzerine İşçiler bir yürüyüş düzenlediler ve İşçi sınıfımızın taleplerini Cumhuriyet meydanından haykırdılar. Yürüyüş sonunda bir konuşma yapan bir İşçi kardeşimiz şöyle dedi:

«Mesele 27 İşçinin değil. Türkiye İşçi sınıfının meselesidir. Burdur'da oynanan oyun Türkiye'nin her tarafında oynanmaktadır. Ama Türkiye İşçi sınıfı örgütlü mücadelesiyle patronları dize getirecektir.»

İŞÇİ SINIFIMIZIN VE EMEK HALKIMIZIN MÜCADELESİNİN YÜÇSELDİĞİ BÖYLE BİR DÖNEMDE GREV, DİRENİŞ HABERLERİNE, GERÇEK'İN 2. VE 3. SAYFALARINDA DEVAM EDİYORUZ.